

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph. D., ve věci

žalobkyně: **D. W. E.**
zastoupena Mgr. Jiřím Mikundou, advokátem
sídlem 742 21 Kopřivnice, Štefánikova 244/18a

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 1292/25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 4. 2021 č. j. X, ve věci žádosti o uznání za osobu zdravotně znevýhodněnou,

takto:

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 4. 2021, č. j. X, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 43 738,95 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Jiřího Mikundy, advokáta se sídlem Štefánikova 244/18a, 742 21 Kopřivnice.

III. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla její odvolání proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 16. 12. 2020, č. j. X, kterým bylo rozhodnuto, že žalobkyně není osobou zdravotně znevýhodněnou podle § 67 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
2. Žalobkyně namítala, že správní orgány opětovně nesplnily pokyn soudu, co vše mají vzít do úvahy při novém rozhodování a s čím se mají důkazně a argumentačně vypořádat. Žalovanému vytkla, že se dále nevypořádal odpovídajícím způsobem s novým důkazem, a to znaleckým posudkem MUDr. Vicsápiho ze dne 19. 2. 2019. Znalec dospěl k závěru, že žalobkyně trpí poruchou úchopové funkce IV. a V. prstu levé ruky, tedy potvrzuje závěry zaujaté již v roce 2017 MUDr. S. a MUDr. Š. Vyslovila názor, že s ohledem na závěry znaleckého posudku měl žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušit.
3. Žalobkyně dále uvedla, že namísto polemiky se závěry lékařů MUDr. S. a MUDr. Š. je v rozhodnutí žalovaného teoretická přednáška naprosto bez vztahu ke konkrétní věci a ke konkrétnímu zdravotnímu stavu žalobkyně. Lékařka OSSZ Nový Jičín jen opakuje, jaký úchop musí žalobkyně zvládnout, aniž by své přesvědčení porovnávala s výsledky vyšetření MUDr. S. a MUDr. Š., kteří tuto schopnost úchopu u žalobkyně vylučují. Lékařku OSSZ Nový Jičín ani nezajímá, jaký je skutečný zdravotní stav žalobkyně, když vychází z vyšetření provedeného dne 28. 11. 2018, tedy před více než 2 roky. Závěry lékaře ČSSZ jsou v naprostém rozporu s obsahem nálezu MUDr. S. Svůj odlišný závěr přitom neopírá o exaktní zjištění, ale o údajně neopodstatněné opakovaně potvrzené omezení žalobkyně, které vychází z přímého a osobního vyšetření MUDr. S.. Dokonce popírá, že by zranění V. prstu bylo v některém z nálezu popisováno, tedy popírá obsah zprávy, kterou jen o několik řádků výše cituje. Obsahem znaleckého posudku MUDr. Vicsápiho se pak lékař ČSSZ nezabývá vůbec. Žalovaný rozpory ve zjišťování zdravotního stavu žalobkyně nevnímá, natož aby se jimi zabýval, jeho rozhodnutí je tak v zásadě nepřezkoumatelné. Žalovaný se omezil též na obecné tvrzení, že pokles výdělečné schopnosti žalobkyně není takový, aby odůvodňoval status osoby zdravotně znevýhodněné. Žalobkyně má za to, že i takto pojatý závěr je nemožné přezkoumat.
4. Žalobkyně žalovanému dále vytkla, že se opět nedostatečně zabýval její předchozí prací, praxí a dosaženým vzděláním. Výčet zaměstnání po úrazu nepostačuje. Namísto posouzení zdravotního omezení ve vztahu k předchozímu zaměstnání a dosaženému vzdělání se opět hovoří o hypotetické rekvalifikaci a o tom, že byla zaměstnána jako uklízečka. Žalovaný pomíjí, že dočasná zaměstnání po úrazu byla vždy na kratší pracovní úvazek, což není dáno její libovůlí, ale dělo se tak právě z důvodu její neschopnosti vykonávat v důsledku zdravotních omezení práci celou 8hodinovou pracovní dobu. Konstatovala, že pracovala manuálně jako operátorka na lince, což žalovaný zaregistroval. Cituje také zprávu MUDr. B., že této práci již není schopna v důsledku deficitu jemné motoriky. V pracovní neschopnosti byla po dobu delší než 1 rok, což zcela jistě splňuje kritérium dlouhodobosti. Její motorické schopnosti jsou v takovém stavu, že je pro ni práce, kterou vykonávala

doposud, zcela nevhodná. Správní orgány se stále nezabývaly charakterem dosavadní práce, dosaženým vzděláním, dosavadní pracovní zkušeností nebo potenciálním pracovním uplatněním. V tomto řízení nejde o zánik schopnosti její výdělečné činnosti, ale o její podstatné omezení. Žalovaný tedy na str. 9 hodnotí něco jiného, než co je pro věc podstatné. Žalovaný v napadeném rozhodnutí činí zjištění o postižení obou prstů. Zároveň přiznává, že dřívější zaměstnání není schopna vykonávat vůbec, natož v omezené míře. To je dle jejího názoru podstatné omezení, protože míru omezení je třeba vztáhnout k dosavadní práci nebo dosavadní kvalifikaci, jak o tom hovoří ust. § 67 odst. 3 zákona o zaměstnanosti. Dojde-li tedy k podstatnému omezení dosavadní práce nebo využití dosavadní kvalifikace, pak je bezpředmětné, zda došlo či nedošlo také k omezení možnosti rekvalifikace. Právní výklad citovaného ustanovení žalovaným je nesprávný. Na str. 9 napadeného rozhodnutí žalovaný učinil závěr, že postižení IV. a V. prstu levé nedominantní končetiny není důvodem k podstatnému omezení pracovní schopnosti. Jen o odstavec shora žalovaný konstatuje, že dosavadní práci vykonávat nemůže. Závěr žalovaného o tom, že je na své omezení adaptována, je zřejmě pouze přesvědčením žalovaného, ovšem není jasné, o jaká zjištění je opřeno. Ona sama o nějaké adaptaci nic neví. Poznamenala, že od ukončení pracovní neschopnosti marně hledá zaměstnání, které by byla schopna vykonávat na plný úvazek. Stále se potýká se zdravotními problémy. Střídavě vykonává podřadné práce na částečný úvazek nebo je v evidenci úřadu práce.

5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Citoval závěry napadeného rozhodnutí, závěrů lékařů LPS OSSZ a LPS ČSSZ a také příslušnou právní úpravu. Kromě jiného žalovaný uvedl, že k tomu, aby byla osoba uznána za osobu zdravotně znevýhodněnou, jsou nutné dvě podmínky, jak plyne z § 67 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů – jednak přiznání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a dále příčinná souvislost mezi dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a podstatným omezením schopnosti být nebo zůstat pracovním začleněna, vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat. V posudkové rozvaze lékařů LPS OSSZ i LPS ČSSZ je doloženo, že posouzení bylo provedeno na podkladě podrobné objektivizace zdravotního stavu odbornými lékařskými nálezy, které dokládají míru funkčního postižení orgánů či systému, objektivizace kvalifikačního potenciálu posuzované osoby, posouzení schopnosti pracovního začlenění, využití dosažení kvalifikace nebo získání nové kvalifikace. Nebyla zjištěna funkční porucha, která podstatně omezuje psychické, fyzické nebo smyslové schopnosti a toto omezení má současně nepříznivý dopad na pracovní uplatnění ve smyslu podstatného omezení. Jak žalobkyně uvádí v žalobě i v odvoláních a navíc je doloženo i v podkladové odborné dokumentaci, některé fyzické schopnosti žalobkyně jsou podstatně omezeny z důvodu nepříznivého zdravotního stavu, a tento byl uznán, ale současně dle posudkové rozvahy lékaře LPS OSSZ nebyl zjištěn nepříznivý dopad na schopnost pracovního uplatnění, využití nebo získání kvalifikace, ve smyslu podstatného omezení. Schopnost zůstat pracovním začleněna se posuzuje pouze v obecné rovině. Samotný věk nebo situace na trhu práce schopnost získání kvalifikace nebo pracovního místa neovlivňuje, pouze v koexistenci s případným snížením psychických či fyzických schopností, které ale musí podstatně omezovat tuto schopnost. Rovněž nevyužití rekvalifikace nebo pracovního začlenění nemůže být důvodem k uznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné, pokud ji posuzovaný využít nemohl z důvodu malé nabídky na trhu práce. Žalovaný rovněž zdůraznil, že dle platné legislativy posouzení zdravotního stavu pro účely důchodového pojištění podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění

pozdějších předpisů, provádí pouze lékař. Vychází z podkladů a vyhodnocuje, zda konkrétně v případě posouzení žádosti o přiznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné, je podstatně omezena schopnost pracovního zařazení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Vyhodnocení je plně v kompetenci posuzujícího posudkového lékaře. V posudku ze dne 9. 3. 2021 se posudkový lékař LPS ČSSZ vypořádal se všemi skutečnostmi a postup i výsledné zhodnocení zdůvodnil.

6. Žalobkyně doplnila, že již pátý měsíc je v pracovní neschopnosti v důsledku přetížení levé končetiny a vzniku zánětu, na což upozorňoval i ve znaleckém posudku znalec MUDr. Vicsápi. Ten uváděl, že jí hrozí přetížení levé končetiny. To vše je důsledkem předmětného úrazu. Práci uklízečky vykonávala toliko na částečný pracovní úvazek v rozsahu 4 hodin. I přesto došlo k uvedeným zdravotním problémům. V důsledku předmětných potíží jí také nebyl prodloužen pracovní poměr, který měla sjednán na dobu určitou do 31. 12. 2021.
7. Žalobkyně navrhla doplnit dokazování soudem zadaným znaleckým posudkem k odstranění rozporů mezi závěry posudkové lékařky na straně jedné a závěry MUDr. S., MUDr. Š. a MUDr. Vicsápiho na straně druhé.

B.

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního).

C.

9. Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín č. j. 48005/122210/20/120/KY ze dne 16. 12. 2020 byla zamítnuta žádost žalobkyně o uznání za osobu zdravotně znevýhodněnou. Správní orgán I. stupně vycházel z posudku OSSZ Nový Jičín ze dne 13. 11. 2020, v němž se konstatuje, že žalobkyně není osobou zdravotně znevýhodněnou podle § 67 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. V posudkovém závěru se uvádí, že primární úchop, konkrétně malé úchopové formy, a to pinzetový úchop je u žalobkyně díky nepostiženému I. – III. prstu plně zachován, stejně tak i špetka. Laterální (klíčový) úchop má žalobkyně plně zachován. Jedná se o úchop mezi volární stranou II. článku palce a radiální stranou ukazováku. Posudek dále obsahuje odůvodnění závěru o tom, že žalobkyně zvládá velké úchopové formy, dlaňový, háčkový a válcový a diskový. Co se týká sekundárního úchopu a jeho forem, pak sekundární špetkový úchop – stisk bříšky palce a malíku, příp. IV. prstu, má žalobkyně omezen, boční úchop – je utvořený addukčním, popř. rotačním sevřením natažených prstů, žalobkyně svede plně. Boční klešťový úchop mezi palcem a ukazovákem žalobkyně rovněž svede plně. Boční úchop utvořený sevřením pokrčených prstů, žalobkyně rovněž svede plně, jelikož je schopna krom IV. prstu ostatními prsty úchop provést. Posudková lékařka učinila závěr, že z výše uvedeného je zřejmé, že se z medicínského hlediska u žalobkyně nemůže jednat o středně těžké omezení úchopové schopnosti ruky, jedná se pouze o omezení lehké. Čtvrtý prst není prstem, který by byl pro úchopovou schopnost ruky nejpodstatnější, pro většinu úchopových schopností ruky je nutná řádná funkce zejména I. – III. prstu. Úchopová schopnost I. – III. prstu je plná. U žalobkyně je postižení pouze prostředního kloubu 4. prstu levé ruky – nedominantní končetiny – nejedná se o deformaci ruky, jde pouze o deformitu jednoho drobného ručního kloubu, což ji umožňuje zapojení se do řady dělnických profesí. Výsledné funkční omezení

nelze hodnotit jako tak závažné, aby neumožnilo žalobkyni zařazení dle dikce zákona. Žalobkyně má zachovánu schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost a její schopnost být nebo zůstat pracovně začleněna nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat nejsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobkyně dle posouzení praktickou lékařkou nebyla schopna práce s nároky na jemnou motoriku z důvodu omezení činnosti levé ruky, z čehož lze dovodit, že její původní profesi operátorky již nemohla vykonávat, ale byla schopna rekvalifikace, byla schopna vykonávání soustavné výdělečné činnosti, byla schopna zůstat pracovně začleněna, byla schopna získat kvalifikaci. Její zdravotní stav nevedl k tak podstatnému omezení, aby uvedené neumožnil, což bylo dokladováno vhodným pracovním zařazením v profesi, resp. pracovní pozici uklízečka, kterou žalobkyně začala po úrazu vykonávat a pro niž byla uznána způsobilou. Posudková lékařka konstatovala, že 4. 10. 2015 si žalobkyně poranila levou ruku. MR vyšetřením byla zjištěna infrakce hlavičky proximálního článku 4. prstu levé ruky, s poraněním kloubního pouzdra proximálního interfalangeálního kloubu (PIP) s jizevnatým hojením ve flekční kontraktuře, s těžkým omezením hybnosti. Opakovaně rehabilitovala, v ambulanci pro chirurgii ruky byla provedena opakovaně aplikace kortikoidů do PIP kloubu IV. prstu vlevo pod RTG kontrolou. Poslední 16. 9. 2016, kdy v objektivním nálezu přetrvávala rigidita PIP kloubu IV. prstu levé ruky, bolestivost, zduření. Dle nálezu z Ústavu chirurgie ruky z 10. 2. 2017 jsou ruce štíhlé, kostnaté, IV. prst vlevo s lesklou kůží bez vrásek, manipulace bolí, aktivní pohyb v PIP kloubu je stejný jako pasivní, maximálně v rozsahu 30 st., do extenze chybí 40 až 50 st., flexe je 60 až 70 st., jsou trvalé následky, omezen pohyb do pěsti na 6 cm od dlaňové rýhy IV. a V. prstu, omezení pohybu do pěsti v končených kloubech na 10% normy druhé strany. Je zřejmé, že poraněn byl pouze IV. prst levé ruky, není tedy opodstatnění, proč by měla mít žalobkyně omezenou hybnost i v DIP kloubu V. prstu. Poslední nález plastického chirurga je z 10. 2. 2017, kdy žalobkyně poté dlouhodobě intenzivně rehabilitovala. V posudku se rovněž uvádí, že při posouzení byla zvážena i věková bilance, kdy u žalobkyně byl fyzický potenciál, obsahující tělesné, duševní a smyslové zdatnosti vzhledem k pracovnímu a kvalifikačnímu potenciálu shledán dostačující, aby byla schopna soustavné výdělečné činnosti, byla schopna zůstat pracovně začleněna, byla schopna získat kvalifikaci. Pracovní schopnosti byly omezeny, proto již nebyla zařazena zpět na pracovní pozici operátorky, ale nelze hodnotit jako omezení podstatné, které by znemožňovalo jiné pracovní zařazení, rekvalifikaci, soustavnou výdělečnou činnost. Žalobkyně má zachovánu schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost a její schopnost být nebo zůstat pracovně začleněna, využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat nejsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

10. Proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín podala žalobkyně odvolání, které žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Podkladem rozhodnutí žalované byl posudek o zdravotním stavu vypracovaný lékařkou ČSSZ, pracoviště Ostrava. Posudková lékařka vycházela ze shodných podkladů jako lékařka OSSZ Nový Jičín a nadto ze znaleckého posudku MUDr. Tibora Vicsápiho ze dne 19. 2. 2019 a z profesního dotazníku ze dne 22. 1. 2021. V posudkovém zhodnocení se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po infrakci hlavičky proximálního článku IV. prstu levé horní končetiny s poraněním kloubního pouzdra a radiálního postranního vazy s jizevnatým hojením

kloubních struktur. Lékařka ČSSZ dospěla k závěru, že posouzení v I. stupni proběhlo v souladu s platnými předpisy sociálního zabezpečení a neshledala medicínské důvody ke změně posudkového závěru, který tímto potvrzuje. V posudku se kromě jiného uvádí, shodně jako v posudku lékařky OSSZ, že dle nálezu z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie primářky MUDr. S. ze dne 10. 2. 2017 se jedná o úraz levé ruky při pádu ze schodů dne 4. 10. 2015. Poraněna byla levá ruka, zavřené poranění, pravačka, dělnice na lince, kdy používá obě ruce. Po pádu ještě několik hodin pracovala, pak se objevila bolest kolem středního kloubu IV. prstu. Na pohotovosti bylo RTG negativní, dostala dva týdny klid. Po sundání nebyla schopna prst ohnout, začala rehabilitovat a postupně se dostala do flexe v PIP 70 st., nedotáhne extenzi více jak 40 st. Dle RTG a MR vyšetření byla zjištěna infrakce hlavičky proximálního článku IV. prstu levé ruky, s poraněním kloubního pouzdra proximálního interfalangeálního kloubu (PIP) s jizevnatým hojením ve flekční kontraktuře, s těžkým omezením hybnosti. Při kontrole 10. 2. 2017 konstatováno: štíhlé, kostnaté ruce, IV. prst vlevo s lesklou kůží bez vrásek, manipulace bolí. Aktivní pohyb stejný jako pasivní – maximálně v rozsahu 30 st., do extenze 40 st., flexe je 60 – 70 st. Stav svědčí pro větší distorzi středního kloubu IV. prstu, rigidita prstu z dlahování bez pohybu, lehké odvápnění a poróza, omezení svoru. Postupně obstríky do kloubu, umožněn méně bolestivý pohyb prstů. Trvalé následky: omezení pohybu do pěsti na 6 cm od střední dlaňové rýhy IV. a V. prstu vlevo, omezení natažení v PIP na 50 st., ve středním kloubu do extenze, omezení pohybu do pěsti v konečných kloubech na 10% normy druhé strany. Uzavřeno jako poškození levé ruky a její úchopové schopnosti. Při poslední kontrole 16. 9. 2016 v objektivním nálezu přetrvávala rigidita PIP kloubu IV. prstu levé ruky, bolestivost, zduření. Dle posudkové lékařky je zřejmé, že poraněn byl pouze IV. prst levé ruky, není tedy opodstatněn, proč by měla mít žalobkyně omezenou hybnost i v DIP kloubu V. prstu. To je možné z inaktivity nebo nedostatečné rehabilitace tohoto prstu. Zranění V. prstu nebylo v žádném z nálezu popisováno. Poslední nález plastického chirurga je z 10. 2. 2017. Poté žalobkyně dlouhodobě intenzivně rehabilitovala. V posudku LPS ČSSZ se posudková lékařka dále zabývala popisem funkčních schopností úchopu z odborné literatury a současně zhodnotila tyto jednotlivé úchopové schopnosti žalobkyně. Dospěla k závěru, že z medicínskéhohlediska se u žalobkyně nemůže jednat o středně těžké omezení úchopové schopnosti ruky, jedná se pouze o omezení lehké, IV. prst není prstem, který by byl pro úchopovou schopnost ruky nejpodstatnější. Pro většinu úchopových schopností ruky je nutná řádná funkce zejména I. – III. prstu. Žalobkyně byla na OSSZ dne 28. 11. 2018, tedy s odstupem 21 měsíců od poslední kontroly v Ústavu chirurgie ruky projednávána v přítomnosti a byla řádně lékařkou OSSZ s primární odborností revmatologa vyšetřena a shledala tento objektivní stav: PIP IV. prstu je bez zhrubění, bez sinovitidy, v lehké semiflexi do 20 st., se schopností flexe v PIP kloubu 90 st., do dlaně při sevření schází maximálně 2,5 – 3 cm, toto schází i u V. prstu, na kterém jinak klouby ušlechtilého tvaru i pohyblivosti, MCP kloubu IV. prstu levé ruky není nikterak postižen. Úchopová schopnost I. – III. prstu plná. U žalobkyně postižení pouze prostředního kloubu IV. prstu levé ruky – nedominantní končetiny, nejedná se o deformaci ruky, jde pouze o deformitu jednoho drobného ručního kloubu, což jí umožňuje zapojení se do řady dělnických profesí. Je zřejmé, že díky absolvování řady rehabilitačních procedur došlo u žalobkyně ke zlepšení mobility původně poraněného IV. prstu levé ruky a je předpoklad, že v tak dlouhém časovém horizontu od úrazu se na své postižení adaptovala. Z medicínskéhohlediska posudková lékařka neshledává důvod k opětovnému vyšetření, neboť již jednou vyšetřena byla, což je zdokumentováno. V posudku se dále uvádí, že při posouzení byla zvažena i věková bilance žalobkyně i

vzhledem k možné rekvalifikaci. Žalobkyně má fyzický potenciál, obsahující tělesné, duševní a smyslové zdatnosti vzhledem k pracovnímu a kvalifikačnímu potenciálu dostačující, aby byla schopna soustavné výdělečné činnosti, byla schopna zůstat pracovně začleněna, byla schopna získat kvalifikaci. Pracovní schopnosti žalobkyně byly omezeny z důvodu narušení jemného úchopu IV. a V. prstem levé ruky, proto již nebyla zařazena zpět na pracovní pozici operátorky, ale stav nelze hodnotit jako omezení podstatné, které by znemožňovalo jiné pracovní zařazení, rekvalifikaci, soustavnou výdělečnou činnost. Posudková lékařka se vyjádřila i k předloženému znaleckému posudku MUDr. Vicsápiho, který byl zpracován ve věci trvalých následků. Lékař ve vlastním vyšetření uvedl: do plné extenze prsteníku levé ruky v proximálním mezičláňkovém kloubu chybí 50 st., plná flexe prsteníku není možná, chybí asi polovina rozsahu. Extenze malíčku jen drobným funkčně nevýznamným deficitem v proximálním mezičláňkovém skloubení, flexe je možná jen asi do poloviny rozsahu, pak již jen pasivně. Dle posudkové lékařky z uvedeného vyplývá, že pasivní rozsah pohybu malíku je omezen minimálně. Nález MUDr. S. z Ústavu chirurgie ruky ze dne 10. 2. 2017 je nadhodnocen, protože hodnotí postižení celé ruky, přičemž úrazem byl postižen pouze IV. prst. Posudková lékařka učinila závěr, že dle doložených nálezů postižení IV. a V. prstu levé – nedominantní – končetiny není důvodem k podstatnému omezení pracovní schopnosti. Žalobkyně není schopna práce s nadměrným přetěžováním levé ruky, např. manipulací s těžkými břemeny a s nároky na jemný úchop obou rukou. Je schopna vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost s využitím své kvalifikace, znalostí a zkušeností. Ani uvedené chronické zdravotní potíže neomezují její schopnosti vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat. Vzhledem k odstupu od úrazu a k ukončení léčby je na své zdravotní postižení adaptována. Posudková lékařka uzavřela, že nejde o osobu zdravotně znevýhodněnou podle § 67 odst. 2 písm. c) a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně má zachovanou schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost a její schopnost být nebo zůstat pracovně začleněna, využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat nejsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

11. Na návrh žalobkyně soud provedl důkaz listinou o ukončení pracovního poměru, rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti a lékařskou zprávou z 28. 3. 2022. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti soud zjistil, že žalobkyně byla práce neschopná od 16. 11. 2021, poslední datum kontroly měla zaznamenáno na 12. 4. 2022. Z listiny – Zrušení pracovního poměru na dobu určitou ze dne 31. 12. 2021 soud zjistil, že pracovní poměr žalobkyně ve firmě Moravské restaurace s.r.o. byl zrušen 31. 12. 2021. Z listiny označené lékařská zpráva ze dne 28. 3. 2022, kterážto listina byla vystavena Mgr. L. B. – ORT – ART, s.r.o., rehabilitace Frenštát p. Radhoštěm, bylo zjištěno, že listina obsahuje popis vstupního kineziologického vyšetření 22. 2. 2022, listina obsahuje výňatky z dokumentace žalobkyně od října 2015, kdy prodělala pracovní úraz. Při vstupním kineziologickém vyšetření 22. 2. 2022 se uvádí, že cílem, kterého má být dosaženo je zlepšení bolestivého stavu a hybnosti postiženého kloubu. Listina dále obsahuje údaje o tom, jaké úkony v následujícím období od 3. 3. 2022 do 24. 3. 2022 žalobkyně v rámci terapie absolvovala, přičemž u data 24. 3. 2022 je údaj o tom, že stav beze změny, přetrvává omezená hybnost a bolestivost – viz vstupní vyšetření.

D.

12. Krajský soud nemůže opomenout, že ve věci předmětného zdravotního postižení žalobkyně rozhoduje opakovaně.
13. Okresní správa sociálního zabezpečení Nový Jičín o žádosti žalobkyně původně rozhodla rozhodnutím ze dne 19. 4. 2017, č. j. 48005/13134/17/120/DM, které žalovaná potvrdila rozhodnutím ze 23. 6. 2017, č. j. 48000/007286/17/010/KS. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2018, č. j. 20 Ad 31/2017-31, a to pro nepřesvědčivost posudku posudkové lékařky, která se blíže nevyjádřila, resp. neodůvodnila své odlišné hodnocení od hodnocení primářky Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie. Proti tomuto rozsudku nebyla podána kasační stížnost. Žalovaná následně zrušila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 19. 4. 2017.
14. Okresní správa sociálního zabezpečení Nový Jičín opětovně rozhodla o žádosti žalobkyně rozhodnutím ze dne 13. 12. 2018, č. j. X, které žalovaná potvrdila rozhodnutím ze dne 3. 4. 2019, č. j. X. I toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 19 Ad 19/2019-24, kdy posudek posudkové lékařky žalované opět nebyl shledán přesvědčivým a úplným a natolik vypovídajícím, aby mohl být oporou pro rozhodnutí žalované. Soud především přisvědčil názoru žalobkyně, že se žalovaná dostatečně neřídila právním závěrem vyjádřeným v předchozím zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 20 Ad 31/2017-31, neboť v posudku LPSV ČSSZ Ostrava není úplně a přesvědčivě odůvodněn závěr, odlišný od primářky MUDr. S. z Ústavu chirurgie ruky. Jde o závěr, podle něhož dle vyšetření lékařkou při jednání na oddělení LPS Nový Jičín 28. 11. 2018 MUDr. K. V. (revmatologie) je proximální interfalangeální kloub (PIP) IV. prstu levé ruky bez zhrubění, bez synovitidy, lehká seniflexe 20 st., schopnost flexe v PIP IV. prstu do 90 st., do dlaně při sevření chybí 2,5 až 3 cm u IV. prstu, V. prstu, klouby V. prstu ušlechtilého tvaru a normální pohyblivosti. Posuzující lékařka, a to bez bližšího odůvodnění, rovněž uvedla v uvedeném posudku, že zpráva MUDr. S. není v korelaci s provedeným objektivním vyšetřením z 28. 11. 2018. Soud připomněl, že z předchozích lékařských zpráv mimo jiné tedy i zprávy MUDr. S. (zpráva je z 10. 2. 2017) plyne, že žalobkyně má omezen pohyb do pěsti na 6 cm od dlaňové rýhy IV. a V. prstu, omezení pohybu do pěsti v konečných kloubech na 10 % normy druhé strany a že se u žalobkyně jedná o omezení pohybu IV. a V. prstu levé ruky a jedná se o poruchu úchopové schopnosti levé ruky střední. Soud tedy uzavřel, že v předmětném posudku schází podrobné vysvětlení odlišného hodnocení ve vazbě na vyšetření žalobkyně 28. 11. 2018 při jednání LPS ČSSZ. Krajský soud přisvědčil i žalobní námitce žalobkyně, že se žalovaný nezabýval jejím původním pracovním zařazením dělnice na lince, přičemž žalobkyně zdůrazňovala, že tato práce je pro ni nyní zcela nevhodná, neboť nemá jemnou motoriku, a že se nezabýval jejím dosaženým vzděláním, pracovní zkušeností a jejím potenciálním uplatněním. Soud konstatuje, že posudek OSSZ Nový Jičín se otázkou, zda je žalobkyně schopna pokračovat v práci dělnice – operátorky na lince vůbec nezabývá a vyjadřuje se pouze k tomu, že žalobkyně je schopna pokračovat v práci uklízečky. Tuto práci však žalobkyně začala vykonávat až po úrazu. Ani v posudku LPSV ČSSZ nebyla odpověď na tuto otázku. Posudek obsahuje toliko strohý závěr, že žalobkyně je schopna vykonávat soustavné zaměstnání v různých dělnických profesích nebo se rekvatifikovat. Přitom z § 67 odst. 3 zákona o zaměstnání plyne povinnost zabývat se tím, zda daná fyzická osoba je schopna vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci. V posudku ze dne 8. 3. 2019 se lékařka LPS ČSSZ Ostrava vůbec nezabývala tím, zda žalobkyně v původním zaměstnání dělnice – operátorky, potřebovala pro výkon práce jemnou motoriku a jaká byla její náplň práce. Žalobkyně přitom po celou

dobu řízení zdůrazňovala, že jemnou motoriku prstů potřebovala. Odkazovala přitom na lékařskou zprávu praktické lékařky MUDr. K. B. ze dne 13. 2. 2017, v níž je uvedeno, že žalobkyně není schopna práce, ke které je nutná jemná motorika. Soud přisvědčil i námitce žalobkyně, že posudek OSSZ Nový Jičín obsahuje závěr, že status osoby zdravotně znevýhodněné bývá přiznáván obvykle osobám s poklesem míry pracovní schopnosti od 20 až 25 % výše, který nemá oporu v žádném právním předpisu. Tento závěr, který převzal správní orgán I. stupně do odůvodnění svého rozhodnutí, je proto závěrem nepřezkoumatelným. Soud ovšem poznamenal, že v odůvodnění rozhodnutí žalované tento závěr již uveden není. Proti tomuto rozsudku nebyla podána kasační stížnost. Žalovaná následně zrušila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 19. 4. 2017.

15. Okresní správa sociálního zabezpečení Nový Jičín následně rozhodla o žádosti žalobkyně rozhodnutím ze dne 16. 12. 2020, č. j. X, které bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím žalované.
16. Krajský soud o věci rozhodoval rozsudkem ze dne 31. 3. 2022, č. j. 19 Ad 19/2021-38, který však neobstál v přezkumu provedeném Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 30. 3. 2023, č. j. 9 Ads 102/2022-38, a to pro nesprávné obsazení soudu – o věci neměla rozhodovat samosoudkyně, ale tříčlenný senát. Po tomto zásahu Nejvyššího správního soudu byla věc u zdejšího soudu přidělena nová (senátní) spisová značka 25 Ad 5/2023.
17. Následně zdejší soud rozhodoval o věci i rozsudkem ze dne 23. 5. 2023, č. j. 25 Ad 5/2023-61, ani ten však neobstál před Nejvyšším správním soudem, který jej zrušil rozsudkem ze dne 27. 7. 2023, č. j. 9 Ads 173/2023-23, a věc vrátil zdejšímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.
18. V naposledy uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud nejprve zdejšímu soudu vytknul, že zdejší soud uvedl, že stěžejním důkazem pro danou věc je lékařský posudek posudkové lékařky žalované, zopakoval závěry posudkové lékařky ohledně zdravotního omezení stěžovatelky, uvedl závěry posudkové lékařky k lékařským zprávám předloženým stěžovatelkou. Uvedl sice několik obecných úvah, jak se posuzuje omezení schopnosti být či zůstat pracovně zařazen dle § 67 odst. 3 zákona o zaměstnanosti, poté však krajský soud místo konkrétního vypořádání stěžovatelčiných námitek dospěl k závěru, který odporuje zjištěnému skutkovému stavu a jeho dřívějším úvahám a opakuje to, co stěžovatelka v žalobě vyčítala žalované.
19. Dále Nejvyšší správní soud akcentoval, že jakkoli žalobkyně v žalobě rozporovala nesprávné hodnocení míry poklesu její pracovní schopnosti podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. a namítala užití § 3 odst. 2 této vyhlášky, krajský soud se k této námitce nijak nevyjádřil.
20. Nejvyšší správní soud uzavřel, že krajský soud bude v dalším řízení povinen provést vlastní posouzení ohledně otázky, jaký vliv mělo stěžovatelčino zdravotní omezení na její schopnost být nebo zůstat pracovně začleněna, přičemž bude povinen se vypořádat s konkrétními žalobními námitkami, které se této otázky týkaly. Dále bude muset posoudit i stěžovatelčinu námitku ohledně užití vyhlášky č. 359/2009 Sb.

E.

21. Krajský soud nedisponuje odbornými znalostmi, které by mu samotnému umožňovaly ověřit

a zhodnotit zdravotní stav žalobkyně. Nepřehlédl ovšem, že mu Nejvyšší správní soud vytknul nekritické převzetí závěrů posudkové lékařky, kdy Nejvyšším správním soudem vytčená pochybení zdejšího soudu jsou podobná těm, které zdejší soud vytykal správním orgánům v předcházejících rozsudcích.

22. Krajský soud, vědom si výsledků přecházejících zrušení rozhodnutí žalované, nepřenesl závěry Nejvyššího správního soudu na napadené rozhodnutí žalované, a s ohledem na stáří věci (žalobkyně podala svou žádost již v r. 2017) se rozhodl pro verifikaci závěrů posudkové lékařky v soudním řízení.
23. Vzhledem k tomu, že v této věci soud nedisponuje zákonnou možností zadat posudkovým orgánům zpracování nového posudku, přistoupil ke znaleckému dokazování.

F.

24. Ze znaleckého posudku MUDr. Aleše Sládka, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí, soud zjistil, že předmětným úrazem ze dne 4. 10. 2015 byla u žalobkyně způsobena poranění v oblasti PIP kloubu prsteníku levé ruky. U samotného prsteníku znalec konstatuje poruchu úchopu způsobenou právě omezením pohybu v PIP kloubu tak, v klidovém stavu je PIP kloub v postavení 20° semiflexi, omezení do plné flexe v PIP kloubu o polovinu, obdobně i u omezení o polovinu do plné extenze. Malík levé ruky lze do plné extenze, flexe s omezením cca. o polovinu. Nález je neměnný od roku 2017, do dlaně chybí při klinickém vyšetření 6 cm (prsteník), resp. 5 cm (malík). Všechna uvedená postižení jsou přímým následkem úrazu ze dne 4. 10. 2015, nejedná se o omezení ovlivněná jinými okolnostmi, případnými předchozími či následnými úrazy, predispozicí apod.
25. U výslechu znalec doplnil, že žalobkyně je schopna mezi palec a ukazovák bezpečně uchopit kuličku o průměru 3 cm, není ovšem schopna stabilního úchopu tyče např. o délce 1 m a průměru 3 cm, protože takovou tyč je schopna uchopit právě jen mezi palec a ukazovák. Obecně uznávaná škála intenzity poškození vychází z rozsahu pohybu v postiženém kloubu, ruka je však složitý mechanismus, a proto postižení žalobkyně popisuje na základě příkladů úchopu konkrétních předmětů. V případě žalobkyně je možný plný úchop prvními třemi prsty levé ruky, nejenom prvním a druhým, to je ovšem z funkčního hlediska ve výsledku nevýznamné.
26. K námitce žalovaného zpochybňující znalcovu znalost pracovní anamnézy žalobkyně krajský soud uvádí, že se jedná o otázku posudkového zhodnocení věci, tj. o otázku náležející do odbornosti znalce z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství, tj. o otázku mimo odbornost tohoto znalce.
27. Vytýkala-li žalovaná znalci nepřesné vyjádření úchopové schopnosti a převzetí zjištění MUDr. S., znalec kategoricky uvedl, že konkrétní rozsahu pohybu pro flexi a extenzi je pro prsteníku S 0-30-60 a pro malík S 0-0-50, kdy popisuje stav zjištěný u žalobkyně vlastním vyšetřením provedeným znalcem. Pokud žalovaná akcentuje od r. 2017 zjištěné „mírné zlepšení“ klidového postavení PIP kloubu prsteníku o 10°, hodnotí znalec tento zjištěný rozdíl pohybu za nepodstatný. Toto zlepšení nemá vliv na celkové funkční poškození prsteníku. Pokud žalovaná spatřuje rozpor mezi popisem rentgenových snímků a funkčním vyšetřením, nález může být jiný; znalec vycházel z vlastního funkčního vyšetření.

G.

28. Ze znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Krutského, MBA, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví posudkové lékařství, soud zjistil, že žalobkyně je podstatně omezena ve schopnosti být nebo zůstat pracovně začleněna, vykonávat dosavadní povolání, využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat, a to zejména s přihlédnutím k pracovnímu začlenění žalobkyně v období před 4. 10. 2015. Zdravotní postižení žalobkyně, které je přímým následkem úrazu ze dne 4. 10. 2015, stále trvá, vede ke středně těžké poruše úchopové schopnosti levé ruky a neumožňuje žalobkyni pracovat v původním pracovním začlenění. Zjištěné podstatné omezení pracovní schopnosti žalobkyně je čistě důsledkem úrazu ze dne 4. 10. 2015, nejedná se o omezení ovlivněné i jinými okolnostmi, případnými předchozími či následnými úrazy, predispozicemi apod. Zjištěné podstatné omezení pracovní schopnosti žalobkyně odůvodňuje závěr o tom, že žalobkyně je trvale osobou zdravotně znevýhodněnou podle § 67 odst. 2 písm. c), odst. 3 a odst. 4 zákona o zaměstnanosti. Funkční dopad onemocnění k datu posouzení žádosti podstatně omezil pracovní potenciál žalobkyně ve smyslu hodnocení osoby zdravotně znevýhodněné podle zákona o zaměstnanosti. To vše platí od 19. 6. 2017 (první rozhodnutí OSSZ ve věci žalobkyně) dosud.
29. V reakci na námitky žalované znalec doplnil, že v žádném případě nestaví svoje závěry na právních normách týkajících se jiné posudkové agendy. V posudku popisuje a analyzuje jednotlivé vyjmenované aspekty v jejich vzájemném působení pouze dle § 67 odst. 2 písm. c) a odst. 3 zákona o zaměstnanosti, tzn. určuje, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzované způsobuje, zda je či není posuzovaná osobou zdravotně znevýhodněnou, neboli zda má či nemá žalobkyně zachovanou schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost, ale její schopnost zůstat pracovně začleněna, vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci či ji získat je či není podstatně omezena. Zdravotní stav žalobkyně byl již v roce 2017 dlouhodobě nepříznivý, protože splňoval jak kritérium dlouhodobosti (uplynul více než rok od inkriminovaného úrazu, který žalobkyně utrpěla 4. 10. 2015), tak kritérium nepříznivosti, který způsobil následek úrazu, tedy trvalou defiguraci s poruchou pohyblivost 4. a 5. prstu levé ruky. Schopnost vykonávat nejenom dosavadní práci žalobkyně znalec komplexně posuzuje jak z hlediska pozitivní a negativní pracovní rekomandace, tak i z hlediska pozitivní a negativní rekomandace ke konkrétní pracovní pozici. Dalším znalcovým východiskem je ta skutečnost, že mu byl soudem přímo zadán úkol určit, zda je v důsledku pracovního úrazu ze dne 4. 10. 2015 u žalobkyně podstatně omezena schopnost být nebo zůstat pracovně začleněna, vykonávat dosavadní povolání, využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat, a to zejména s přihlédnutím k pracovnímu začlenění žalobkyně v období před 4. 10. 2015. Naopak, za chybný postup znalec považuje tu skutečnost, že v roce 2017 jak v prvoinstančním, tak v odvolacím řízení orgány lékařské posudkové služby neuznaly zdravotní stav za dlouhodobě nepříznivý a z tohoto důvodu neuznaly žalobkyni jako osobu zdravotně znevýhodněnou. Co se týká snížení počtu zaměstnání o minimálně o jednu třetinu oproti osobě zdravé, tak tento údaj vychází přímo z metodického pokynu „Instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 10/2017 (Výklad k zákonu č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti – posuzování kategorie osoba se zdravotním postižením pro účely zaměstnanosti.“ Jak k tomuto počtu 1/3 znalec dospěl, je dáno charakterem následků úrazu ze dne 4. 10. 2015. Znalec přitom vycházel z kvalifikačního potenciálu žalobkyně a z databáze povolání spravované Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR. V databázi Národní soustavy povolání (NSP) je 1 802 popsanych povolání a jejich specializací. Databáze je veřejně dostupná a soustavně aktualizovaná. Obsahuje informace o povoláních na trhu práce s požadovanými kompetencemi s

charakteristikou pracovní činnosti, s informacemi o pracovní zátěži a rizicích k výkonu povolání a o zdravotní způsobilosti k výkonu povolání. Zdravotní postižení žalobkyně přímo vylučuje schopnost a způsobilost k práci ve více než 600 povolání (tedy to je ta 1/3). Znalci je jasné, podle jakých předpisů se posuzuje to, zda posuzovaná osoba je či není osobou zdravotně znevýhodněnou (podle § 67 odst. 2 písm. c) a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů), tzn. posouzení a určení, podle jakého právní předpisu je či není osobou, která má nebo nemá zachovávánu schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost, ale její schopnost zůstat pracovně začleněná, vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci či ji získat je či není podstatně omezena. Posouzení žalobkyně z pohledu a metodikou jiné agendy slouží jako pomocný dokreslující údaj ke komplexnímu pohledu na zdravotní stav žalobkyně. V žádném případě tímto znalec nezduvodňuje svůj znalecký závěr bez dalšího. Závěr znalce, že se jedná středně těžkou poruchu úchopové schopnosti levé ruky vychází z odborných lékařských nálezů ošetřujících lékařů žalobkyně, kteří následky pracovního úrazu ze dne 4. 10. 2015 medicínsky řešily. V kompetenci lékařské specializace posudkové lékařství je expertní posudková interpretace funkčních nálezů odborných lékařských specialistů a správné zařazení funkčních poruch do příslušné posudkové kategorie. Posudkový lékař není oprávněn stanovovat nebo dokonce měnit závěry a funkční hodnocení lékařů specialistů. Pouze v případě jsou-li jejich stanoviska rozporná, má posudkový lékař právo vyžádat si další odborné stanovisko nezávislého lékaře dané odbornosti. V tomto případě nebyla vyjádření odborných lékařů v rozporu, dokonce jedna z největších medicínských autorit pro dané onemocnění prim. MUDr. S. z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie hodnotí trvalé následky úrazu levé ruky jako středně těžké poškození úchopové schopnosti levé ruky. Rovněž znalec oboru ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí MUDr. Aleš Sládek ve svém znaleckém posudku toto hodnotí jako středně těžkou poruchu úchopové funkce levé ruky. I ostatní ošetřující lékaři po objektivním vyšetření levé ruky se na tomto středně těžké stupni postižení levé ruky shodují. Nález následků pracovního úrazu byl také hodnocen lékařem pracovnělékařských služeb MUDr. J. Š., který dne 28.3.2017 vydal posudek o dlouhodobé ztrátě zdravotní způsobilosti žalobkyně k předmětné práci u odpovědné organizace v době od 4. 10. 2015 do 26. 1. 2017 (v době DPN) z důvodu následků inkriminovaného pracovního úrazu. Následky poranění specifikoval dne 12.9.2019 vlastním vyšetřením i MUDr. Tibor Vicsápi, znalec se specializací posudkové lékařství dne 2.10.2018 – do plné extenze 4. prstu levé ruky v proximálním interfalangeálním kloubu (PIP) chybí 50°, plná flexe není možná, chybí 50% rozsahu. Extenze 5. prstu levé ruky s jen drobným, funkčně nevýznamným deficitem, v proximálním interfalangeálním kloubu, flexe je možná jen asi do 50% fyziologického rozsahu, pak už jen pasivně. Ve znaleckém hodnocení MUDr. Vicsápi potvrzuje, že zdravotní poškození, které vzniklo jako důsledek pracovního úrazu ze dne 4.10.2015, do doby jeho vyšetření nadále trvá a neumožňuje žalobkyni pracovat v původním pracovním zařazení výrobní operátorky u odpovědné organizace. Důvodem nemožnosti výkonu této práce je požadavek na jemnou motoriku při výkonu drobné manuální práce a riziko lokální svalové zátěže horních končetin ve 3. stupni. Pro následky pracovního úrazu není žalobkyně schopna zvýšené zátěže levé horní končetiny (LHK). Kineziologické vyšetření poraněného prstu provedené na ambulanci Ort-Art s.r.o. Petřvald ze dne 22. 2. 2024 konstatuje prst LHK v semiflexi, plná extenze nejde do plné flexe chybí 1/2 rozsahu, flexe 5. prstu LHK taktéž do poloviny rozsahu, dále lze pasivně. Celkově je omezena úchopová schopnost funkce 4. a 5. prstu LHK na středně těžké úrovni.

30. Soud se spokojil s písemným posudkem znalce (§ 129 odst. 1 věta poslední zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění, užitého dle § 64 s. ř. s.), když žádná z účastnic na výsledku znalce netrvala (č. l. 195 vte., č. l. 212 spisu).
31. Podaný znalecký posudek hodnotí soud po jeho doplnění jako úplný a přesvědčivý, kdy má za to, že znalec doplněním znaleckého posudku vyvrátil i veškeré námitky žalované, které byly vzneseny v jejím podání ze dne 17. 6. 2025 (č. l. 216 spisu).

H.

32. Podle ust. § 63 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, fyzickým osobám se zdravotním postižením (dále jen osoby se zdravotním postižením) se poskytuje zvýšená ochrana na trhu práce.
33. Podle ust. § 67 odst. 2 téhož zákona, osobami se zdravotním postižením jsou fyzické osoby, které jsou orgánem sociálního zabezpečení uznány a) invalidními ve III. stupni (dále jen osoba s těžším zdravotním postižením), b) invalidními v I. nebo II. stupni, nebo c) zdravotně znevýhodněnými (dále jen osoba zdravotně znevýhodněná).
34. Podle ust. § 67 odst. 3 citovaného zákona, osobou zdravotně znevýhodněnou je fyzická osoba, která má zachovanou schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost, ale její schopnosti být nebo zůstat pracovně začleněna, vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat, jsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; osobou zdravotně znevýhodněnou však nemůže být osoba, která je osobou se zdravotním postižením podle odstavce 2 písm. a) nebo b).
35. Podle § 67 odst. 4 citovaného zákona, za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat dále než 1 rok a podstatně omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti, a tím i schopnost pracovního uplatnění.

I.

36. Krajský soud uzavírá, že závěry stěžejního důkazu, který byl podkladem rozhodnutí žalované (posudek posudkového lékaře ČSSZ) byly zcela vyvráceny znaleckým dokazováním, jímž bylo naopak prokázáno, že **žalobkyně je osobou zdravotně znevýhodněnou ve smyslu § 67 odst. 2 písm. c), odst. 3 a odst. 4 zákona o zaměstnanosti.** V rámci dokazování byly rozptýleny i veškeré žalovanou vznesené pochyby o tomto závěru.
37. Žalovaná ovšem v napadeném rozhodnutí dospěla k závěru opačnému, který byl v soudním řízení vyvrácen. Proto soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalované k dalšímu řízení, v němž **je žalovaná vázána závěry vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).**

J.

38. O náhradě nákladů řízení mezi účastnicemi rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení plně procesně úspěšná, pročež jí vzniklo právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, jimiž jsou náklady právního zastoupení advokátem:
 - a) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby poskytnutých do 31. 12. 2024:

1)	příprava a převzetí věci		
2)	sepis žaloby		
3)	účast u jednání 29. 3. 2022		
4)	kasační stížnost z 10. 6. 2022		
5)	účast u jednání 23. 5. 2023	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
6)	kasační stížnost z 22. 6. 2023	vyhl. č. 177/1996 Sb.	18 600 Kč
b)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. a)	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	1 800 Kč
c)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 4 620 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby poskytnutých od 1. 1. 2025:		
1)	účast u jednání 15. 1. 2025	§ 7, § 9 odst. 5	
2)	účast u jednání 25. 6. 2025	vyhl. č. 177/1996 Sb.	9 240 Kč
d)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 450 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. c)	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč
e)	cestovné advokáta k jednání 29. 3. 2022 a zpět, při cestě motorovým vozidlem, ujetí 90 km, spotřebě Naturalu 95 12,4 l/100 km, základní náhradě 4,70 Kč/km, ceně benzínu 37,10 Kč/1 l	§ 13 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.	423 Kč 414,04 Kč
f)	ztráta času advokáta cestou k jednání 29. 3. 2022 a zpět v rozsahu čtyř půlhodin po 100 Kč	§ 14 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	400 Kč
g)	cestovné advokáta k jednání 23. 5. 2023 a zpět, při cestě motorovým vozidlem, ujetí 90 km, spotřebě Naturalu 95 12,4 l/100 km, základní náhradě 5,20 Kč/km, ceně benzínu 41,20 Kč/1 l	§ 13 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.	468 Kč 459,79 Kč
h)	ztráta času advokáta cestou k jednání 29. 3. 2022 a zpět v rozsahu čtyř půlhodin po 100 Kč	§ 14 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	400 Kč
i)	cestovné advokáta k jednání 15. 1. 2025 a zpět, při cestě motorovým vozidlem, ujetí 90 km, spotřebě Naturalu 95 12,4 l/100 km, základní náhradě 5,80 Kč/km, ceně benzínu 35,80 Kč/1 l	§ 13 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.	522 Kč 399,53 Kč
j)	ztráta času advokáta cestou k jednání 15. 1. 2025 a zpět v rozsahu čtyř půlhodin po 150 Kč	§ 14 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
k)	cestovné advokáta k jednání 25. 6. 2025 a zpět, při cestě motorovým vozidlem, ujetí 90 km, spotřebě Naturalu 95 12,4 l/100 km, základní náhradě 5,80 Kč/km, ceně benzínu 35,80 Kč/1 l	§ 13 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb.	522 Kč 399,53 Kč
l)	ztráta času advokáta cestou k jednání 25. 6. 2025 a zpět v rozsahu čtyř půlhodin po 150 Kč	§ 14 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
m	DPH 21% z částek uvedených pod písm. a) – l)	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	7 591,06 Kč
)			
	<i>Celkem</i>		43 738,95 Kč

Soud proto uložil žalované zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci

rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Ostrava 25. června 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu